

Abstrakt

Tato bakalářská práce představuje interpretaci dvou próz Milady Součkové, *Amor a Psyché* (1937) a *Bel canto* (1944), a s oporou v přístupech feministické a queer naratologie teoretičky Susan Lanser zkoumá identitu vypravěčů a postav ve vztahu k jejich situovanosti. Teoretická část je do určité míry autonomní, a kromě pojetí Susan Lanser se věnuje i pojmu free indirect discourse (FID) jakožto typu vyjádření řeči příznačnému pro díla Milady Součkové, a figuře mise en abyme, která v jistém ohledu obě díla charakterizuje. Jádro interpretační části se zaměřuje na pozici vypravěčů, jejich ambivalentní charakter, transgresivní chování a vztah k postavám. Vypravěči i postavy próz unikají jednoznačnému uchopení, mluví přes sebe a splývají pod jediným jménem či se rozdvojují. Obě díla navíc představují genderově definovaný obraz avantgardního umělce. Práce tak ve zvolených prózách zkoumá spojení genderu, sexuality a avantgardnosti.

Klíčová slova

Milada Součková, *Amor a Psyché*, *Bel canto*, feministická naratologie, queer naratologie, Susan Lanser, free indirect discourse, mise en abyme